

MAKROFOND BIBLIOTHEK

Ur innehållet:

- rapporter från lokalavdelningar
- intervju med förb.ordförande
- semirapport 1, om kärnkraft
- ledare av Soli

.....
.....

Solis ledare

Mittenförbundets uppgift som en centerpolitisk student- och skolelevsorganisation är mångfacetterad. Som ledande gruppering i den finlandssvenska skolvärlden och studentpolitiken har Mittenförbundet ett stort ansvar för rent intressepolitisk verksamhet. Av oss krävs en stor insats i studiesociala och utbildningspolitiska frågor. Vår pragmatiska verksamhet och utpräglade ansvarskänsla har lett till resultat, vi erkänns som en samarbetsvillig politisk gruppering.

Mittenförbundet har uppnått en officiell rikspolitisk status i och med att vi fått representation både i Studentkårsförbundets styrelse och sekretariat. Detta innebär för förbundet ökat ansvar, breddad verksamhet och större påtryckningsmöjligheter.

Mittenförbundet har också ett allmänpolitiskt och ideologiskt ansvar i Svenskfinland. På denna sektor krävs ännu stora arbetsinsatser. Allmän rikspolitik och studentpolitik kan och får inte uppfattas som separata företeelser. De har ett nära samband: de problem studerande brottas med idag är inte löseräckta, utan en del av samhällsutvecklingen. För att kunna tackla problemen på ett ändamålsenligt sätt, krävs en helhetssyn på samhället.

Denna samhälleliga helhetssyn igen förutsätter en stabil ideologisk grund att stå på. De avgöranden vi gör i den praktiska politiken bör utgå från en decentralistisk syn på samhällsutvecklingen och anknytas till vår samhällsmodell, lokalsamhället.

Mittenförbundets uppgift som enda politiska organisation i Svenskfinland med en klar centerprofil är att ytterligare utmejsla och utveckla ideologin och framför allt föra ut debatten till den stora allmänheten.

Idédebatten idag är förlamad - både inom centerrörelsen och i vårt samhälle överlag. Det är förståeligt att den praktiska politiken

i enskilda skolor och studentkårer har dominerat vår verksamhet under senaste tid; ansvar väger tungt och resurserna räcker inte till både för en effektiv organisationsapparat och en nyskapande, kanske också djärv debatt.

Uppenbart är också att den ekonomiska depressionen bidragit till en lamare debatt. Speciellt har man härvid kritiserat dagens ungdom. Ungdomen är ju den grupp i samhället som genom tiderna stått i spetsen för ideologiskt nytänkande. Idag hävdar pessimisterna att den generation som växer upp på 70-talet, kort karakteriserad som "farkkukansa, jeansfolket", inte känner intresse för någonting vid sidan av BCR och stuprörsjeans.

Vi får dock inte ge upp inför dessa nedslående vyer. Det är vår uppgift att nu ta initiativ, ge fart åt en ny ideologisk diskussion, göra allt flere medvetna om centerideologins möjligheter att finna lösningsmodeller för 1970-talets problem: det globala resurssläseriet, den ekologiska obalansen, den ökade koncentrationsutvecklingen.

Studentrörelsen gick in för den nationella studiestödsdagen den 8.3 med gemensamma paroller. Denna enighet var dock skenbar: inställningen till Kurri-kommitténs betänkande var redan i och för sig en vattendelare.

Både vänstern och Samlingspartiets studentorganisation Tuhatkunta har velat förkasta betänkandet och dess förslag direkt, utan att dock kunna komma med realistiska, hållbara alternativ. Speciellt intressant ter sig det opportunistiska Tuhatkuntas agerande i studiestödsfrågan. Borgariaterna gick in på samma ohållbara linje som vänstern, men lyckades ändå inte vinna gehör på det hållet. Tvärtom - taistoiterna gjorde sitt bästa för att sabotera de gemensamma besluten och handlingslinjerna för aktionsdagen, och alldeles speciellt riktades deras icke-parlamentariska metoder just mot

Tuhatkunta: deras talare avbröts eller släpptes inte fram, högtalarna "fungerade" inte då "tuhatkunta skulle använda sig av sin taltur, osv.

Nu om någonsin behövs ansvarskänsla av studentrörelsen. Att locka studerande bakom krav som inte har någon som helst relevans eller täckning i dagens läge är ansvarslost. Det behövs alltid kritik och missnöje, men detta får inte bli huvudmålsättning för verksamheten.

Årets viktigaste valkampanj kommer att äga rum inför presidentvalet. Också de studerande bör ge sitt fulla stöd för ett återval av president Urho Kekkonen. Låt oss hoppas att studentrörelsen åtminstone i denna fråga är enig, och att vi över partigränserna tillsammans kan ge till känna vårt stöd för Finlands aktiva fredssträvande neutralitetspolitik och säkerställa dess kontinuitet genom återval av Urho Kekkonen. Vi bör förbereda oss på konkret arbete - allas insats behövs!

Sch

Solveig Bergman

mini-intervju med

Vår NYA Förbundsordförande

Pol. stud. Solveig Bergman - Mittenförbundets n-valda ordförande -
är född 1955, och hemma i Ingå. Hon blev student 1973 från Kyrkslätt
samskola, och började följande höst studera vid Åbo Akademi's stats-
vetenskapliga fakultet.

☛ Soli, berätta om din politiska karriär.

-På min tid var skolorna inte lika politiserade som idag, och jag var
därför inte politiskt aktiv i skolan. I det första läroverksrådsvalet
röstade jag dock på Mitten. Jag blev aktiv i Mittenavdelningen vid
Åbo Akademi redan under min första studietermi, och var avdelningens
ordförande -75. Senaste år var jag utrikesminister i kårstyrelsen i
Åbo.

☛ Dina specialområden?

-Internationella frågor och socialpolitik intresserar mig - mitt
huvudämne vid Akademien är förresten internationell socialpolitik.
Dessutom upplever jag jämlikhetsfrågor som väldigt viktiga. I detta
sammanhanget vill jag nämna att jag tycker det är positivt att
kvinnor inom Mittenförbundet kan verka på jämlika grunder - ett bevis
är t.ex. årets presidieval. Trots det finns det tyvärr ännu tendenser
att avdela killar för de utåtriktade Verkligt Viktiga uppdragen, medan
flickorna sköter renskrivning och fältarbetet.

☛ Du har nu varit förbundsordförande i drygt två veckor, hur verkar det?

-Dessa två veckor har jag ägnat åt att ordentligt sätta mig in i
förbundets angelägenheter. Jag har fått stor hjälp av "gamlingar"
och hoppas på stöd av dem även i fortsättningen. Vi kommer i år att
satsa på team work, och arbetsfördelning och det gör att jag tror vi
kommer att ha en effektivt fungerande grupp i spetsen, och ett
givande verksamhetsår.

PeBa har ordet

Studiestödet

Den nu allt överskuggande frågan gäller studiestödet. Åtminstone om man sysslar med studentpolitik i någon form. Debatten kan man utan överdrift beteckna som livlig.

Ibland litet för livlig t.o.m. Det verkar som om vissa studentpolitiska grupperingar inte skulle sträva så mycket efter konkreta förbättringar som efter att vinna en eller annan poäng på bekostnad av konkurrerande grupperingar. På annat sätt kan man inte tolka vissa utspel. Man har t.ex. på vänsterhåll angripit Studentkårsförbundets ordförande Sulkko i sådana tongångar att man får för sig att det är Sulkko som är deras huvudmotståndare i studiestödskampen. Ett dylikt sätt att föra debatten tyder inte på att man vill ha en enhällig studentrörelse precis.

Sulkko
angrips

Detta fenomen är ändå inte det mest beklagliga i sammanhanget. I vissa flygblad och i vissa tidningskriverier förekommer en lång rad direkta felaktigheter och halvsanningar. När man behandlat t.ex. Kurri-kommitténs betänkande räknar man upp alla negativa detaljer man kan hitta i en lång rad efter varandra och struntar t.ex. i om man blandar ihop mellanstadiet och högskolestadiet.

Kurri-
kommittén

Man säger t.ex. att kommittén inte beaktar pris- och hyresstegringar trots att en av nyheterna med kommitténs förslag just är att man föreslår indexbindning.

Man säger att studiepenning och bostadsbidrag dras av studielånet trots att kommittén uttryckligen föreslår motsatsen. Man säger att bankernas inflytande förblir oförändrat och t.om. stärks trots att kommitténs förslag går ut på att avveckla bankernas andel i studiefinansieringen.

Man har också lyckats missförstå behovsprövningen, återbetalningsvillkoren, stödet till matserveringarna osv.

Exemplen på felaktigheter är många. Så många att man nästan vågar ifrågasätta det ärliga uppsätet i vissa fall.

Det gäller att se upp med de uppgifter som florerar om Kurri-kommitténs betänkande. Många är bara halvsanningar om ens det.

Den intresserade bedömarens frågar sig naturligtvis vad som ligger bakom. För min personliga del vill jag bara konstatera att det knappast är omtanken om de studerandes intressen.

De grävsta angreppen har som vanligt kommit från SOL. Det som i någon mån förvånar är att sossarna så snällt är med på samma slagord. Måne det har något att göra med att man vill suga ut så mycket som möjligt av att partiet inte sitter med i regeringen och därför visar sin radikala del av Janus-ansiktet just nu.

En annan grupp som försöker skärpa sin profil genom att stöda SOL:s linje i studiestödsfrågan är vännerna till höger dvs kokoomusstudenterna. De har konsekvent gått med vänstern när det gällt inställningen till Kurri-kommitténs betänkande. Man har väl tänkt sig att på det viset vinna understöd och inflytande. Tyvärr ser det ut som om man inte har så överhövastor lycka i sitt fiskefänge. Under studiestödsdagen den 8.3. gavs Tuhatkuntaiter mycket små möjligheter att framträda. Vänstern lyckades plocka bort "borgarna" från tillställningarna genom att använda mer eller mindre justa metoder. Inte heller Kokoomus riksdagsgrupp har applåderat sin studentorganisationens framfart. Kokoomus tog t.ex inte emot studentorganisationerna när riksdagsgrupperna uppvaktades 8.3. Tuhatkunta har således lyckats speka sig själv offside så grundligt att ingen vill ha någonting med dem att göra. Vi får väl se om man på den kanten inte skall komma med en omprövning så småningom.

För mittengruppernas del gäller det nu att koncentrera alla krafter på att verkligen få någonting till stånd i studiestödsfrågan.

halvsanningar

kokoomus
+ vänstern

Vi har ett gott utgångsläge på det viset att det just nu sitter en mittenregering. Trots att man inte vågar vänta så mycket av den, borde man få någonting konkret till stånd för nästa läsår. Vad det gäller tilläggs-lån våren måste man vända sig till bankerna och försöka påtrycka dem, dels att betala ut de s.k. tilläggs-lånen, dels för att förmå dem att inte driva in räntorna i vår utan räkna räntorna som ett extra studielån. Mittengrupperna får tyvärr inte vänta sig något stöd från de övriga grupperna, endast kritik och ovett. Men också i detta finns det någonting positivt. Det är nämligen en förebådare för framtiden. Mitten-grupperna får lov att vänja sig vid en situation då vänstern och högern samarbetar allt intimare och finner varandra i allt fler frågor. Denna utveckling sker i takt med att de ekologiska problemen blir allt mera pockande och centerrörelsen däremot skärper sin profil. En liten förövning till denna situation är inte av ondo. Tvärtom...

Peter Backa

mitteninfo

ansvarig utgivare: Soli Berg-
man

Chefredaktör: Yngve Jern

Redaktörer: Nika Zilliacus

Renata Svedlin

Deadline för vårens nummer:

1.4. temanummer om utbildning

22.4. -"- om Sovjet

26.5. -"- om ideologi

mittenförbundets årsmöte

Mittenförbundet samlades till sitt femte förbundsstämma den 26-27 februari i Helsingfors. Stämman försiggick i högtidligare tecken än vanligt med anledning av femårsjubileet. Ett stort antal gäster besökte förbundsstyrelsen, bland dem representanter från de flesta studentpolitiska organisationerna, Svensk Ungdom och SPP. Minister Aminoff framförde på stämman sin personliga hälsning till förbundsstyrelsen. Nordiska Centerungdomens Förbund representerades på stämman av Lars-Håkan Halldin från Centerns Ungdomsförbund i Sverige. Halldin redogjorde för debatten kring lokalsamhället i Sverige; lokalsamhället var för övrigt ett centralt tema under förbundsstyrelsen. Man avgav bl.a ett ställningstagande till lokalsamhället, som skall tjäna som underlag för den fortsatta debatten.

Övriga viktiga sakfrågor under stämman var studiestödet och Mittenförbundets politiska samarbete. Samarbetspropositionen betonar bland annat att allt politiskt samarbete bör utgå från att förbundets ideologiska profil inte suddas ut.

Till Mittenförbundets nya ordförande efter Peter Backa som avstigit sig återval valdes Solveig Bergman från Åbo Akademi. Till första viceordförande valdes Nika Zilliacus, SocKom, och till andra viceordförande Marie Pihlflyckt, Helsingfors Universitet.

Till medlemmar i den nya förbundsstyrelsen valdes följande personer:

- Yngve Jern, Helsingfors Universitet (suppl. Henrik Nysten)
- Henrik de la Chapelle, Sv.Handelshögskolan (Robin Elfving)
- Kristina Keto, Sv.Social- och Kommunalhögskolan (Sture Eriksson)
- Henrik Sandström, Tekniska Högskolan (Hans Boije)
- Ulli Brommels, Åbo Akademi (Margareta Gottberg)
- John Norrlin, Åbo Akademi (Rabbe Eklund)
- Åsa Stenlund, PF i Vasa (John Dahlin)
- Markus Koivisto, Mittenneleverna (Irina Lindgren)
- Anne Ekblom, Mittenneleverna (Birgitta Häll)

rapport från lokalsamhällesseminariet / I

Efter andra världskriget inleddes en intensiv forskning kring den fredliga användningen av kärnkraften. Arbetet framskred snabbt och under senare delen av 50-talet byggdes de första reaktorerna för energiutvinning. Optimismen kring denna enorma energikälla var obegränsad och tidningsspalterna fylldes av material om k-kraftens förträfflighet. I denna optimistiska anda fanns det ingen plats för invändningar och k-kraftsmotståndare, om de överhuvudtaget existerade, hördes intet av. Personer som idag är ledande k-kraftsmotståndare var den tiden ivriga anhängare av k-kraften, t.ex. Hannes Alfven och Björn Gillberg med många fler. Men i och med de första reaktorerna kom också problemen. En dag tog plötsligt mjölk- och köttprodukter slut för invånarna i Windscale i England. Vid en "liten" olycka i ortens k-kraftsverk hade man tvingats spola vatten vatten över reaktorhärden för att det s.k. kinasyndromet inte skulle uppstå. (Kinasyndromet innebär att när en reaktorhärds kylsystem av någon olycklig omständighet inte fungerar så hettas härden mycket snabbt till temperaturer på flera tusen grader. Detta medför att hela reaktorn smälter ner eftersom inget material kan stå emot hettan och en smälta av kärnbränsle, metall och annat "smälter" sig rakt igenom hela byggnaden och ned i marken några hundra meter, varifrån det sedan under tusentals år släpper ut radioaktivitet utan att man kan hindra det och gör ett stort område kring olyckan obeboeligt).

Vattnet som spolades över härden kunde inte tas till vara utan släpptes ut i grundvattnet. Följden blev att alla jordbruksprodukter som odlades i området blev otjänliga som föda och hälsovårdsmyndigheterna måste stoppa försäljningen av livsmedel från orten. De radioaktiva utsläppen vid olyckan var av sådan omfattning att man t.o.m. i Belgien och Holland kunde uppmäta en betydande ökning av radioaktivitet. Saken tystades ned i pressen men på grund av ökad insikt om

radioaktivitet och ovannämnda händelse m.fl. episoder av mer eller mindre allvarligt slag började småningom ett annat varnande finger höjas. Idag har kärnkraftsmotståndet blivit en sådan faktor att många kärnkraftsbyggen stoppats eller åtminstone uppskjutits och skarorna av kärnkraftsmotståndare växer hela tiden. Argumenten mot kärnkraften har inte gällt enbart följderna av en reaktorolycka med t.ex. kinasyndromet som följd, utan framförallt sådana faktorer som:

-förvaringen av avfallet som måste ske under flere tiotusentals år. Så sent som senaste sommar hävdade Ingenjersföreningen att avfallsfrågan är löst med dagens teknik. Man förklarade att avfallet skulle gjutas in i glasbehållare (något som man ännu inte vet om det är möjligt) sänka dessa ned i borrhål i urberget. Geologiska undersökningar i Svergi har dock visat att urberget inte på något sätt är en säker förvaringsplats. Vid provborrningar har man kunnat konstatera att det är omöjligt att finna ett ställe utan sprickbildningar. T.ex. jordbävningen utanför Estland i somras orsakade med all säkerhet betydande sprickbildningar i berggrunden i stora delar av vårt land. Påståendet om att man i Sovjetunionen skulle klarat av avfallsfrågan behöver väl knappast bemötas eftersom vetenskapsmän i Sovjetunionen låtit förstå att så inte är fallet. -säkerhetspolitiska, vilket land som helst kan framställa atomvapen om de har ett k-kraftverk. K-kraftsförespråkare har påstått att k-kraftverken knappast skulle utsättas för bombardemang vid krig, detta därför att ett k-kraftverk är förhållandevis litet och därför svårt att träffa. Dessutom kan det stängas av inom loppet av ett par till tre dagar. Resonemanget är kortsynt, om ett kärnkraftsprängs i luften åstadkom flera gånger större skada t.ex. bombning av städer och tätorter. Ett krig i våra dagar behöver knappast två till tre dagar att komma igång, några timmar räcker mer än väl till. För att skydda k-kraftverken borde de byggas inne i berg vilken ur

ekonomisk synpunkt knappast är så lyckat.

-terroristorganisationer kan med lätthet komma över radioaktivt avfall, redan idag finns det ett så stort svinn att hela Europa kunde sprängas i luften. Kärnbränsle och avfall kommer dagligen att transporteras kors och tvärs genom Europa vilket blir omöjligt att hålla under uppsikt. För att de tekniska problemen skall klaras kan en terrororganisation köpa vetenskapsmän. För en tid sedan sprängdes ett kraftverk i V-Tyskland som ännu inte var i drift. Det mest skrämmande med händelsen är det faktum att bomberna hade placerats ut på de ställen där största möjliga skada åstadkoms.

-idag har man inte en aning om följderna av de naturliga utsläpp som sker vid ett k-kraftverk. Ett är säkert, arvsanlagen påverkas vilket medför att de negativa effekterna av en än så liten strålning av radioaktiv strålning märks först flera generationer i framtiden. Det är mao ett grymt och hänsynslöst arv vi lämnar åt våra barn, barnbarn osv.

-på grund av ovannämnda orsaker kommer man att tvingas och skärbevakningen, polisstater uppstår.

-k-kraften är knappast ekonomisk lönsam. När man började planera Kopparnäs utgick man från ett pris på 25 dollar/lispund för uran, nu är priset över 70 dollar/lispund och priset beräknas stiga till 300 dollar. Har man överhuvudtaget tagit i beaktande utgifterna för förvaringen av avfallet under flera generationer, eller skall våra barn få betala det trots att de inte har någon nytta av k-kraften, men däremot kommer att få dras med följdverkningarna av den.

Alternativa energiformer har redan visat sig vara konkurrenskraftiga med k-kraften och framför allt ; VI BEHÖVER INTE MERA ENERGI, DET TÅL INTE EKOSYSTEMET! Och om vi inte hade något fullgott alternativ till k-kraften så ändrade det inte på saken; MAN BEHÖVER INTE ALTERNATIV TILL NÅGOT SOM RISKERAR HELA MÄNSKOSLÄKTET!

FAKTARUTA: Några av de vanligaste ämnena som produceras i ett kärnkraftverk samt deras halveringstid (det vill säga den tid det räcker för hälften av en viss mängd att förlora sin radioaktivitet dvs avklinga) och vilken del av kroppen som är speciellt utsatt.

ÄMNE	HALVERINGSTID	KRITISKT ORGAN
tritium	12,6 år	hela kroppen
kol-14	5745 år	fettvävnader
kobolt-60	5,3 år	mag-tarmkanalen
zink-65	245 dygn	prostata
krypton-85	10,8 år	hela kroppen
strontium-90	27,7 år	skelettet
rutenium-106	1 år	mag-tarmkanal
jod-131	8,1 dygn	sköldkörteln
cesium-137	30 år	hela kroppen
barium-140	12,8 år	hela kroppen
plutonium-239	24000 år	andningsorganen och skelettet

avdelningsrapporter

Soc&koms mittengrupp beslöt vid sitt årsmöte i februari att minska styrelsemedlemmarnas antal från fem till tre. Till medlemmar i det nya presidiet, eller arbetsgruppen, valdes Gerd Högaström, Krisse Keto och Nika Zilliacus(ordf.). Avdelningen har för avsikt att registrera sig inom en nära framtid.

På årsmötet beslöt gruppen att starta en studiecirkel - Finns det ett tredje alternativ? - på tisdagar på Mittenförbundets kansli.

Även andra mitteniter än soc&komare är välkomna.

I studentkårsvalet på hösten hände stora saker - mitten gick framåt med en plats och fick därmed majoritet i fullmäktige. Mitten har nu 11 platser, kommunisterna sju och sossarna två.

Styrelseförhandlingarna drog som vanligt ut på tiden och först i januari fick studentkåren sin nya styrelse och ett styrelseprogram. Mitten har fem poster i styrelsen och kommunisterna fem. Mitten har styrelseordförandeplatsen. Intressant är att i dethär sammanhanget nämna att sossarna inte krävde någon post i styrelsen, eller i något utskott - de hade nämligen inga personer att sätta dit. De har meddelat att de inte heller står i opposition.

Mittens representanter i styrelsen är: Eki Häggman, styrelseordf. Camilla Nylund, gen.sekr., Krisse Keto, info.sekr., Nika Zilliacus, kultursekr. och Krisse Laakso, styr.viceordf. Sture Ericksson är studentkårsordförande.

Samarbetet inom fullmäktige och styrelse har i stort sett fungerat tillfredsställande.

Soc&koms representant i Mittenförbundets styrelse är Krisse Keto.

Mittenstuderande vid Åbo Akademi har under det gångna året inriktat sin verksamhet på dels studentkåren och styrelsearbetet, dels ideologisk och praktisk-politisk skolning inom organisationen.

Mitten har varit ledande gruppering i studentkårens styrelse. Under 1976 har Mittens Leif Rex fungerat som styrelseordförande, Rainer Backman som högskoleminister, Magnus Nyström som informationsminister och Solveig Bergman som utrikesminister. Dessutom har Mitten innehaft kårordförandeposten (Rachel Nygård-Taxell), motionssekreterarposten (Leif-Åke Sundholm) och organisationssekreterarposten (Bjarne Nyman).

På fullmäktigemötet den 25.1.77 valdes en interimistisk styrelse med representanter för Mitten, Alliansen (obundna), ÅSS (soc.dem.) samt en fackminister. Mitten representerades i styrelsen av Rainer Backman (viceordf.), Magnus Nyström (inrikes- och infomin.), Rabbe Eklund (högskoleminister) och Ulla Björk (socialminister).

Trots intensiva styrelseförhandlingar lyckades man inte heller vid fullmäktigemötet den 21.2 bilda en majoritetsstyrelse, utan Mitten gick ensam axla styrelseansvaret under styrelseordförande Rabbe Eklunds ledning.

I studentkårsvalet november 1976 behöll Mitten sina åtta mandat och fortsatte som största gruppering i kårfullmäktige. (Två av fge-medlemmarna representerar Vasa Mittenstuderande). I valet gick alliansen bakåt med ett mandat (nu: 4), som vanns av Borgerlig Aktion, som nu innehar fem mandat. De konstitutionella behöll sina sex mandat, soc.dem. behöll sina två och komm. och folkdem. behöll sina fyra mandat.

I den ideologiska och praktisk-politiska skolningen har Mittentidningen varit ett viktigt led. Tidningen utkom i två nummer. Dessutom har medlemsbrev regelbundet skickats och medlemsmöten anordnats. Åbomitteniter har dessutom aktivt deltagit i olika seminarier och kurser.

Hankens mittenstuderande höll sitt årsmöte den 14 februari.

På mötet diskuterades det gångna årets verksamhet, och planerna för det kommande året. Mötet valde också styrelse för den nya verksamhetsperioden. Ordförande Henrik de la Chapelle omvaldes. I styrelsen sitter dessutom Nika Junker, Micce Franck Micke Swanljung, Mårran Forsa, Pede Hutton, Mini von Freneckell och Roppe Elfving.

Vårens aktivitet har närmast varit inriktad på valen, som går av stapeln den 21-22.3. Ett arbetsdugert och stort projekt har varit utgivningen av en egen tidning i slutet av februari. Tidningens namn är Mittenhankeiten, den omfattar 20 sidor och innehållet har närmast behandlat frågor som är aktuella inom den egna kåren. Tidningens mottagande på fältet har till största delen varit mycket positiv och detta inger förhoppningar inför valen. Kandidatvärningen har lyckats bättre än någonsin tidigare, och Hankens Mitten ställer tillsammans med de obundna upp 35 kandidater. Endast den största grupperingen, Fri höger, ställer upp fler kandidater. Läget i Hanken är för övrigt mycket allvarligt med tanke på hur ansvarslost styrelsen skött studiestödsfrågan. En debatt om studiestödet hölls den 2.3. då styrelsen för det första konstaterade att man tar avstånd från alla aktioner som ordnas av FSF, och för det andra meddelade att man inte kunde ta ställning till Kurri-kommitténs betänkande eftersom man inte kände till dess innehåll.

MITTEN - VAD TYCKER DE ANDRA HANKKEITEN

Utgivare: Hankens mitten

MITTEN FRAMÅT -

OCKSÅ I KARVALET?

Otnäs Mittensstuderande kunde på sitt årsmöte 2.3. se tillbaka på ett rätt framgångsrikt år och samtidigt optimistiskt på framtiden. Om man ser på det uppnådda resultatet i studentkårsvalen senaste höst kan man konstatera att vårt understöd bland de svenskspråkiga teknologerna i Otnäs är större än någonsin. I valen ökade OMS understöd med inmot 60 %, vilket innebär att vi är den klart dominerande gruppen bland de svenskspråkiga teknologerna. Det goda resultatet kan delvis ses mot bakgrund av att högern var svagare än på många år, men också på att teknologerna börjat inse att mittenpolitiken är värd att satsa på.

OMS är under innevarande år liksom tidigare väl representerat både inom Studentkåren och Teknologföreningen. Patrik Östman sitter i THS:s delegation och Henrik Sandström i THS:s styrelse som utrikesansvarig. OMS är dessutom representerat i styrelseutskotten. Teknologföreningens styrelse är i år rätt opolitisk. Förutom en del mittensympatisörer sitter av de mera aktiva mitteniterna Jerker Kullberg som infochef i styrelsen.

I OMS:s styrelse sitter i år Hans Boije som ordförande, Patrik Östman som viceordförande, Henrik Sandström som sekreterare, Jerker Kullberg som skattmästare samt Eva Frostell och Kaj Grahn som övriga styrelsemedlemmar.

Föreningen ser som en av sina viktigaste uppgifter under året att få allt fler teknologer aktiverade inom mittenpolitiken. För tillfället är rösterörslaget rätt gott, men de politiskt aktiva är så få att resurserna inte vill räcka till för större projekt. Genom att ordna utfärder, teater- och konsertbesök hoppar vi på mera personer ned i verksamheten.

Föreningen: verksamhet har under det gånna året i främsta hand inriktat sig på studentkåren och dess verksamhet. Föreningen har varit representerad i de olika styrelserna som suttit under året och på ett aktivt sätt tagit del i styrelsearbetet.

Likaså kan konstateras att föreningen har varit väl representerad i studentkårens olika sektioner och på så sätt har föreningen varit informerad om studentkårens verksamhet och kunnat påverka den.

Den viktigaste verksamhetsformen det senaste året var naturligtvis studentkårsvalet. Föreningen beslöt att ingå valsamarbete med moderaterna och bildade tillsammans med dem ett valförbund som gick under namnet Svenska valförbundet.

HUMS ställde upp 30 kandidater inom valförbundet och det är en ökning med 4 kandidater från föregående år.

Valarbetet visade sig på ett gott resultat. Valförbundet fick två kandidater invalda och båda tillföll HUMS. På så sätt kunde vi utöka vår representation i delegationen från 1 till 2 mandat. Efter valet inleddes styrelseförhandlingarna, som blev både långa och svåra. Efter att förhandlingarna med vänstern bröt ihop inleddes förhandlingar med högern och det ledde till att en center-höger styrelse tillsattes i januari.

ny lokalavdelning

Den 29:de januari 1977 samlades ett femtontal mittensinnade skolelever på kansliet i Helsingfors, varvid en ny lokalavdelning till Mittenförbundet, Mitteneleverna i Helsingfors med omnejd, grundades.

Under de två styrelsemöten vi hunnit hålla, har förberedelserna inför Hecos årsmöte, som torde infalla i slutet av mars, tagit största delen av mötet i anspråk. Röstsamlingekampanjen inför mötet påbörjas inom de närmaste dagarna. På vårens program står även en temakväll. Syftet med denna, som beräknas äga rum i april, är främst att knyta nya kontakter. I samband med temakvällen planeras en medlemsvärvningskampanj i Helsingfors läroverk.

Ett seminarium stod också ursprungligen på vårt program, men beslöts skrinläggas tillsevidare för att vi inte skall överbelastas med arbete, i synnerhet som elevriksdagen detta år troligen infaller redan i april. Syftet med grundandet av föreningen är att förbättra samarbetet mellan mittensinnade elever i Helsingfors med omnejd. I hopp om liknande tag i övriga delar av landet!

Markus Koivisto
ordförande

Mittenelevernas verksamhet under hösten präglades av förberedande arbete inför LR-valen. Ett seminarium hölls i Helsingfors den 24 oktober. På seminariet behandlades ingående mittenelevernas strategi inför de fjärde LR-valen.

För mittenkandidaterna ordnades två kandidatträffar, i Vasa och Helsingfors. På kandidatträffen i H:fors gav riksdagsman Pär Stenbäck en översikt över det politiska läget.

Fredagen den 19 november gick LR-valen av stapeln. Mitteneleverna gjorde även i år ett gott val och bevarade sin position som den överlägsna första grupperingen. Visserligen sjönk Mittens mandattal från 50 till 40, men detta bakslag kan delvis tillskrivas det faktum att antalet sammanlagda mandat minskat från 135 till 124. En annan orsak till bakslaget är de opolitiska grupperingarnas starka frammarsch. Ultrahögergrupperingen Fri Högers dåliga valframgångar är ett klart resultat av den nedrivande propaganda som man bedrivit mot Mittenförbundet under valkampanjen (bl.a. har vi anklagats för förfälskning av historieskrivningen samt för att utveckla skolsystemet i en marxistisk anda !!).

Ytterligare angående LR-valen kan påpekas att vänsterns mandat steg från 0 till 1. Samlingspartiet ökade sitt mandattal från 4 till 6.

En aktiv cirkulärutgivning har för övrigt präglat Mittenelevernas verksamhet. I cirkulären har ingått allt från den inre verksamheten till presidentvalsfrågan.

En nyorganisering av Mitteneleverna står inför dörren. Det gamla Samkom har visat sig vara otympligt stort och därför tungrott. Den som verkat som skolpolitisk sekreterare har också haft en alltför stor arbetsbörda. Enligt det nya systemet tillsätts tre s.k. ombudsmän så att en verkar i H:fors, en i Vasa och en i Åbo. Ytterligare verkar en koordinerare som "håller i trådarna".